

Jesper leilighet ser ut som et helvete. Glasset han tidligere knuste ligger fortsatt på golvet. Knaggen med ytterklær har falt av veggen og baggen hans fra turen er fortsatt ikke pakket ut.

Ikledd pysjbukser og en stor hettegenser tar Jesper tak i en av glassbitene. Han lemper den oppi en plastpose før han finner neste bit. Alle bitene legger han oppi posen som han til slutt knyter igjen.

Jesper går til ytterdøren, åpner den og legger posen ut i gangen. I gangen møter han Håvard.

Håvard smiler bredt.

HÅVARD

Hei!

Jesper ser forvirret på han

JESPER

Hva gjør du her?

Håvard ignorerer spørsmålet.

HÅVARD

Unngår du prosjektet igjen?

Jesper gnir seg frustrert i pannen.

JESPER

Nei, jeg... jeg føler meg dårlig, så...

HÅVARD

Er det feber? Sånn som sist gang?

Håvard smiler til han.

Jesper ser at løgnen hans ikke fungerte og prøver seg på en ny taktikk.

JESPER

Jeg driver med noe, så jeg...

HÅVARD

Men jeg har noe til deg.

Jesper ser spørrende på han. Håvard har ikke med seg noe.

HÅVARD (CONT'D)
 Eller altså, jeg må vise deg. Har
 du mobilen din?

Jesper forstå fortsatt ikke.

HÅVARD (CONT'D)
 Den er inne her, er den ikke?

Håvard inviterer seg selv inn. Han går forbi Jesper inn i
 leiligheten.

HÅVARD (CONT'D)
 Jeg vet du sa du ikke liker jazz,
 men jeg har lest litt på det og
 noen av de skal funke veldig bra
 mot sånn angst og greier.

Håvard finner frem Jespers mobil, tykker seg inn på Spotify
 og finner en spilleliste. Han gir mobilen til Jesper.

HÅVARD (CONT'D)
 Det er ikke bare jazz altså. Det er
 noe Mozart inni der også...og Enya.

Håvard ser fornøyd på mobilen.

Jesper er bare oppgitt. Han er sliten og irritert, og han
 kunne ikke brydd seg mindre om en spilleliste. Han legger i
 fra seg mobilen.

JEPSER
 Det er... fint. Ikke for å være
 frekk, men... det passer litt
 dårlig nå.

Håwards smil forsvinner.

HÅVARD
 Er det noe som har skjedd?

Jesper blir irritert og går for å holde døren åpen slik at
 Håvard kan gå.

JESPER
 Nei, det er bare at jeg ikke har
 tid til besøk nå.

Håvard går bort til han. Han har lagt merke til noe.

Han tar et tak om Jespers hånd og drar opp ermet. Riftene
 etter mormors negler blir synlige.

HÅVARD
Hva har skjedd med armen din?

Jesper drar den til seg.

JESPER
Ingenting.

HÅVARD
Hvorfor lyver du?

Jesper ser bare sjokkert tilbake. Han holder beskyttende rundt armen sin.

JESPER
Fordi...

Han slår blikket i bakken. Tårene presser på igjen.

JESPER (CONT'D)
...fordi det er lettere.

Håvard lukker døren. Han går å setter seg i stolen ved skrivepulten og peker til sovesofaen.

HÅVARD
Sett deg.

Jesper gjør som han sier.

Håvard ser bekymret på han, men han vil ha svar.

HÅVARD (CONT'D)
Hvem har skadet deg?

Jesper svarer ikke.

Håvard sukker.

HÅVARD (CONT'D)
Jeg har hatt sånne selv. Når jeg var liten.

Jesper løfter blikket overrasket.

HÅVARD (CONT'D)
Det er ikke selvpåført eller en random skade det der. Så hvem har skadet deg?

Jesper vrir seg ukomfortabelt. En eneste tåre slipper løs og triller nedover kinnet hans.

JESPER

Det er ikke noe nytt. Det har vært sånn lenge. Det er bare at jeg har ikke sett henne på en stund. Og da... begynner du å glemme. Blokkerer det ute, liksom.

Jesper drar beina opp i sovesofaen. Setter seg litt bedre til rette.

JESPER (CONT'D)

Hun er mormoren min.

HÅVARD

Og det var hun som fylte 80?

Jesper nikker.

JESPER

Hun hater meg og jeg... Jeg vet ikke helt hvorfor.

Håvard følger interessert med. Han slipper ikke øynene av Jesper, men sier ikke mer. Han lar Jesper snakke ut.

JESPER (CONT'D)

Mamma og pappa har alltid trodd jeg er klønete. At det var derfor jeg fikk blåmerker og skrubbsår. De begynte å beskytte meg mot alt. Unntatt mormor.

Jesper ser opp på Håvard igjen. Han venter på en reaksjon, men får ingen.

JESPER (CONT'D)

Uansett, hun er på sykehjemmet nå så jeg trenger ikke se henne mer enn... du vet.

HÅVARD

Når du må?

Jesper smiler litt oppgitt og nikker igjen.

De blir sittende slik i stillhet et lite øyeblikk. Stillheten gjør at tårene trenger på hos Jesper.

JESPER

Er det ikke helt jævlig? At jeg sitter her å beskylder en gammel, senil dame for alt dette?

HÅVARD

Er det sant?

Jesper møter Håvards blikk. Frykten i øynene til Jesper sier nok, men i tillegg nikker han.

HÅVARD (CONT'D)

Nei! Da er det ikke jævlig.

Jesper puster lettet ut et åndedrag han ikke viste han holdt inne.